

§ 4. 1. W okresie odbywania praktyki na stanowiskach robotników stosunek pracy absolwentów normują przepisy dotyczące pracy robotników.

2. W okresie praktyki na stanowiskach robotników absolwenci otrzymują zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości przewidzianej dla najniższej grupy uposażenia pracowników inżynieryjno-technicznych (równorzędnych). Wynagrodzenie powinno być wypłacane w terminach dwutygodniowych (art. 32 rozporządzenia z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników).

3. Na wniosek absolwenta należy mu przyznać wynagrodzenie za pracę zgodnie ze stawką płacową wynikającą z kategorii zaszeregowania stanowiska pracy, na którym odbywa praktykę, wraz z dodatkami płacowymi przywiązanymi do tego stanowiska.

§ 5. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą upoważnić:

- a) dyrektorów centralnych zarządów (jednostek równorzędnych) do ustalenia wykazu stanowisk pracy, do objęcia których wymagane jest odbycie praktyki, oraz programu odbywania tej praktyki,
- b) dyrektorów przedsiębiorstw (kierowników zakładów pracy) do skrócenia czasu trwania praktyki absolwentom, którym ze względu na wyniki ich pracy i stopień opanowania zagadnień będących przedmiotem ich pracy można powierzyć stanowiska pracy, do objęcia których wymagane było odbycie praktyki.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

622

ZARZĄDZENIE Nr 173 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1956 r.

w sprawie przyjmowania przez pracowników jednostki zlecającej prac zleconych od jednostki otrzymującej zlecenie.

W toku kontroli przeprowadzonych przez organy kontroli państwowej stwierdzono, że jednostki gospodarki uspołecznionej powierzają prace zlecone innym jednostkom gospodarki uspołecznionej bądź instytucjom państwowym, a te z kolei wykonanie powierzonych prac odstępują pracownikom tej jednostki organizacyjnej, dla której praca ma być wykonana. Tak więc jednostki organizacyjne otrzymujące pracę zleconą pobierają wynagrodzenie za pracę, której faktycznie nie wykonały, a pracownicy jednostek zlecających uzyskują możliwość wykonywania za dodatkowym wynagrodzeniem czynności należących do normalnego zakresu ich działania.

W związku z powyższym, w uzupełnieniu zarządzenia nr 383 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1955 r. w sprawie przyjmowania przez pracowników jednostek nadrzędnych prac zleconych od jednostek podległych. (Monitor Polski Nr 123, poz. 1603), zarządza się, co następuje:

1. Zabrania się pracownikom państwowych zakładów pracy (urzędów, instytucji, przedsiębiorstw, gospodarstw), które zleciły wykonanie prac innej jednostce państwowej lub spółdzielczej albo osobie prywatnej, przyjmowania do wyko-

nania od jednostki lub osoby, która przyjęła zlecenie, całej lub części powierzonych prac zleconych.

2. W razie stwierdzenia naruszenia zakazu przewidzianego w pkt 1 należy w stosunku do winnych wyciągnąć odpowiednie konsekwencje służbowe.

3. W zarządzeniu nr 383 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1955 r. w sprawie przyjmowania przez pracowników jednostek nadrzędnych prac zleconych od jednostek podległych (Monitor Polski Nr 123, poz. 1603) dodaje się w pkt 2 zdanie:

„Zgody ministra (kierownika urzędu centralnego) lub dyrektora centralnego zarządu wymaga również określenie wysokości wynagrodzenia za przyjętą przez pracownika do wykonania pracę zleconą”.

Zaleca się Centralnemu Związkowi Spółdzielczemu uregulowanie w spółdzielczości na analogicznych zasadach sprawy przyjmowania przez pracowników jednostki zlecającej prac zleconych od jednostki otrzymującej zlecenie.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

623

ZARZĄDZENIE Nr 179 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lipca 1956 r.

o rozszerzeniu uprawnień dyrektorów państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

W oparciu o postanowienia § 5 ust. 2 i 3 uchwały Komitetu Centralnego PZPR i Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 9 kwietnia 1956 r. o rozszerzeniu uprawnień dyrektorów państwowych przedsiębiorstw przemysłowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Dyrektorom państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych przysługują w zakresie planowania uprawnień do:

1. zatwierdzania szczegółowych planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw we wszystkich wskaźnikach tech-

niczno-produkcyjno-ekonomicznych, opracowanych na podstawie rocznych planów ustalonych dla przedsiębiorstw przez jednostki nadrzędne. Wykaz wskaźników rocznych planów dla przedsiębiorstw ustalonych przez jednostki nadrzędne (jednolitych dla wszystkich przedsiębiorstw) załącza się do niniejszego zarządzenia. Podstawą do oceny rocznych wyników pracy przedsiębiorstw są plany ustalone dla nich przez jednostki nadrzędne również wówczas, gdy zawarte w nich zadania planowe zostały podwyższone w planach szczegółowych zatwierdzonych przez dyrektora przedsiębiorstwa. W przypadku nie-